

Opracowania projektowe dotyczące zabezpieczeń stref osuwiskowych powinny charakteryzować się interdyscyplinarnością. Ponadto wymagają ścisłej współpracy wszystkich jednostek, na terenie których zidentyfikowano cały obszar osuwiska – to jedno z zasadniczych wniosków Ogólnopolskiej Konferencji Naukowo-Technicznej „Problematyka osuwisk w budownictwie komunikacyjnym”, która odbyła się w Zakopanem w dniach 27–29 maja 2009 r.

Konferencję zorganizowało Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Komunikacji Rzeczypospolitej Polskiej Oddział w Krakowie, Koło Zakładowe SITK RP przy Rejonie Kraków Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad O/Kraków oraz Małopolska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa w Krakowie.

Celem Konferencji była prezentacja i wymiana doświadczeń w zakresie: rozpoznawania, rejestracji i monitoringu osuwisk, przeprowadzania badań geologicznych i geotechnicznych, sposobów zabezpieczania i zwalczania skutków osuwisk, wykorzystywania nowoczesnych technologii w walce z osuwiskami.

We wnioskach konferencyjnych uczestnicy podkreślili konieczność zwiększenia roli (udziału) geologów na etapie projektowania systemów zabezpieczających osuwiska. Ze względu na specyfikę i odrębność każdego z osuwisk, uznali, że należy ograniczyć formalną ingerencję w prowadzenie prac geologicznych. O zakresie prac geologicznych oraz harmonogramie prowadzonych prac, powinien decydować dokumentujący prace geolog, a nie narzucone odgórnie sztywne instrukcje.

Fot. 1, 2. Podczas konferencji omawiano wiele szczegółowych problemów dotyczących osuwisk.

Podczas konferencji omawiano wiele szczegółowych problemów dotyczących osuwisk. Między innymi na podstawie dyskusji sformułowano wniosek, by wiercenia dla potrzeb rozpoznania stref osuwiskowych prowadzić takim systemem, który zapewni pełne rdzeniowanie, natomiast w przypadku otworów inklinometrycznych należy je wykorzystywać do pomiarów cyklicznych a nie tylko pomiarów zerowych.

Kolejny wniosek dotyczy geologicznych prac rozpoznawczych: osuwiska powinny być tak planowane i realizowane, aby w trakcie ich prowadzenia można było weryfikować ich zakres pod względem ilości i rodzaju wyrobisk rozpoznawczych oraz wykonywanych badań laboratoryjnych.

We wnioskach konferencyjnych również podkreślono, że zlecniodawcy geologicznych prac rozpoznawczych powinni w zamówieniach podawać realne terminy na wykonanie zadania. Łączny czas na zrealizowanie formalnych zadań związanych z zatwierdzeniem projektu prac geologicznych, uprawomocnieniem się wniosku zatwierdzającego, zgłoszeniem o zamiarze przystąpienia do prac geologicznych w organach administracji państwowej (urząd gminy i stosowny urząd powiatowy) oraz w Okręgowym Urzędzie Górniczym, wynosi 3 miesiące.

Fot. 3-5. Wycieczka techniczna na obwodnicę Lubnia.

Uczestnicy Konferencji ponadto zaproponowali przygotowanie wystąpienia do właściwego ministra o zmianę zapisu w rozporządzeniu Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z 2 marca 1999 r. (Dz.U. 43 poz. 430) w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie. W §144 ust. 2 tego rozporządzenia sformułowano wymaganie zachowania współczynnika stateczności nie mniejszego niż 1,5, przyjmując jednocześnie wartości obliczeniowe sił i parametrów geotechnicznych. Tak podane wymagania odbiegają od postanowienia norm krajowych i zagranicznych i są w niektórych sytuacjach nieadekwatne do rzeczywistych uwarunkowań.